

Ille deam primus perculit: alter ego!
 Et minus ille nocens: mihi, quam profitebar amare,
 Laesast, Tydides saevus in hoste fuit.
 35 I nunc, magnificos victor molire triumphos,
 Cinge comam lauro votaue redde Iovi,
 Quaeque tuos currus comitatus turba sequetur,
 Clamet 'io! forti victa puella virost!
 Ante eat effuso tristis captiva capillo,
 40 Si sinerent laesae, candida tota, genae.
 Aptius inpressis fuerat vivere labellis
 Et collo blandi dentis habere notam.
 Denique, si tumidi ritu torrentis agebar,
 Caecaque me praedam fecerat ira suam,
 45 Nonne satis fuerat timidae inclamasse puellae
 Nec nimium rigidas intonuisse minas
 Aut tunicam summa deducere turpiter ora
 Ad mediam? mediae zona tulisset opem.
 At nunc sustinui raptis a fronte capillis
 50 Ferreus ingenuas ungue notare genas:
 Adstitit illa amens albo et sine sanguine vultu,
 Caeduntur Pariis qualia saxa iugis;
 Exanimis artus et membra trementia vidi,
 Ut cum populeas ventilat aura comas,
 55 Ut leni Zephyro gracilis vibratur harundo,
 Summave cum tepido stringitur unda Noto;
 Suspensaeque diu lacrimae fluxere per ora,
 Qualiter abiecta de nive manat aqua.
 Tunc ego me primum coepi sentire nocentem:
 60 Sanguis erat lacrimae, quas dabat illa, meus.
 Ter tamen ante pedes volui procumbere supplex:
 Ter formidatas rettudit illa manus.
 At tu ne dubita (minuet vindicta dolorem)
 Protinus in vultus unguibus ire meos,
 65 Nec nostris oculis nec nostris parce capillis:
 Quamlibet infirmas adiuvat ira manus;
 Neve mei sceleris tam tristia signa supersint,
 Pone reconpositas in statione comas!